

teministerens fremsættelsestale været at skride ind mod »golde og ufrugtbare dispositioner uden reelt økonomisk indhold«. At de skattemæssige konsekvenser af en persons udlejning af en båd bygget på et dansk værft til kr. 1 mio. til tyske turister falder ind under denne kategori kan undre, når det er almindeligt accepteret, at 1000 personers udlejning af et tankskib bygget på et dansk værft for kr. 100 mio. i kommanditselskabsform er skattemæssigt acceptabelt ifølge skibsværftspakken.

At en person, der udlejer en lystbåd i modsætning til 10 kommanditister, der udlejer afskrivningsberettiget fast ejendom, falder ind under kategorien »golde og ufrugtbare dispositioner uden reelt økonomisk indhold«, er formentlig ej heller indlysende.

Med det seneste anpartsindgreb er muligheden for at drive erhvervsmæssig udlejning af en eller flere lystbåde gennem et udlejningsbureau elimineret, idet den enkelte bådejer nu personligt skal kunne dokumentere en månedlig personlig arbejdsindsats på 50 timer. Herved overflødiggøres udlejningsbureauerne, der hidtil har forestået markedsføring og den praktiske udlejning, medens den enkelte bådejer ved selv at forestå markedsføring og praktisk udlejning fortsat kan drive erhverv i personligt regi.

Konsekvensen af forslaget er således i realiteten, at man fjerner grundlaget for de professionelle udlejningsbureauer, medens den enkelte bådejer fortsat kan foretage skattemæssige afskrivninger, få tilbagebetalt negativ momstilsvær og fratække driftsomkostninger i anden indkomst.

I stedet for at gennemføre et generelt indgreb, der rammer i flæng, burde man i stedet gennemføre en godkendelsesordning, der sikrer den erhvervsmæssige aktivitet og det skattemæssige indhold i projekterne. En sådan godkendelsesordning har man været i stand til at gennemføre vedrørende skibsværftspakken, og det vil naturligvis ej heller være vanskeligt at gennemføre ordningen for så vidt angår andre erhvervsfremmende projekter.

4. »Lovgivning med tilbagevirkende kraft«

Det fremsatte forslag har virkning fra og med den 19. maj 1993 for aktiver, der er anskaffet den 19. maj 1993 eller senere. Fra og med indkomståret 1994 rammer lovforslaget

imidtild en række projekter og personer, der i tillid til den dagældende lovgivning har disponeret for en periode, der rækker ud over såvel den 19. maj 1993 som 1. januar 1994.

Såvel i forbindelse med lovændringerne i 1989 som i 1991 blev der indsat regler, der sikrede, at personer, der havde anskaffet aktiver før lovændringen, fortsat kunne anvende de regler, der gjaldt på tidspunktet, hvor skatteyderen opstartede sin virksomhed eller anskaffede aktivet.

Mangelen på en regel, der sikrer personer, der har disponeret i tillid til tidligere gældende ret, synes endnu mere betænkelig, når henses til, at told- og skattemyndighederne selv har tvunget en lang række bådejere til at indgå 5-årige formidlingsaftaler med bådudlejningsbureauerne. Skattemyndighederne har således gennem en længere årrække stillet det som en nødvendig, men dog ikke tilstrækkelig betingelse, at bådejerne i forbindelse med indgåelse af formidlingsaftaler udtrykkeligt fraskriver sig retten til selv at disponere over båden i en 5-årig periode. Det må således antages, at en række bådudlejningsbureauer kan fastholde bådejerne på aftaler indgået under ganske andre skattemæssige forudsætninger som følge af skattemyndighedernes krav om 5-års-kontrakter.

Vi skal derfor foreslå, at der i overensstemmelse med de tidligere lovændringer indsættes en regel, hvorefter personer, der har erhvervet aktiver før den 19. maj 1993, fortsat kan anvende de tidligere gældende regler.

5. Vedrørende dispensationsbeføjelse

I stedet for en egentlig overgangsregel har man valgt at lave en dispensationsbeføjelse, som retssikkerhedsmæssigt må karakteriseres som betænkelig.

Det betænkelige sættes i relief, når man læser bemærkningerne til forslaget. Det anføres her, at »dispensationsbestemmelser har til formål at sikre, at der kan ske fritagelse fra de nye regler for udlejningsvirksomhed, der allerede er etableret. Det kan dreje sig om en allerede etableret udlejningsvirksomhed vedrørende skibe, der anvendes erhvervsmæssigt. Derimod kan der ikke forventes dispensation for udlejning af for eksempel lystfartøjer.«

Disse bemærkninger synes at fastlægge en